

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E.
2016/679

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 26 iunie 2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE ...

Judecător ...

Judecător ...

Grefier ...

Pe rol judecarea recursului formulat de recurentul ... împotriva sentinței civile nr. ... din ... pronunțate în dosarul nr. ... al Tribunalului ..., în contradictoriu cu intimatul ..., având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statutar.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă reprezentantul intimatului, avocat din cadrul ..., cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind celelalte recurentul.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței: procedura de citare este legal îndeplinită; la data de 22.05.2024 intimatul a depus la dosar întâmpinare; la data de 10.06.2024 recurentul a depus la dosar răspuns la întâmpinare.

Fiind pus în discuție aspectul de competență, reprezentantul intimatului apreciază că prezenta instanță este competentă să judece recursul.

Curtea, după punerea în discuție a competenței sale, în temeiul art. 131 C.pr.civ. coroborat cu dispozițiile art. 96 pct. 3 C.pr.civ. și ale art. 10 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze pricina.

Curtea acordă cuvântul asupra excepției nulității recursului invocate prin întâmpinare.

Reprezentantul intimatului susține excepția nulității recursului, solicitând anularea recursului pe cale de excepție. Apreciază că cererea de recurs nu este motivată, chiar dacă s-au indicat formal motivele de casare apreciate a fi incidente în cauză, calea de atac a recursului este o cale de atac extraordinară, care prevede expres condițiile de admisibilitate. Apreciază că cel puțin în privința motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 C.pr.civ., acesta este nemotivat, având în vedere că nu se indică care sunt dispozițiile contradictorii din hotărârea recurată. Referitor la motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ., consideră că este nemotivat, întrucât sub nicio formă nu s-a dat o altă interpretare normelor de drept incidente în cauză.

Curtea, în urma deliberării, respinge excepția nulității recursului, constatând că sunt invocate și motivate dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8 C.pr.civ., privind ipoteza în care hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei, respectiv când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, având în vedere că, în cauză, se indică normele legale și motivele pentru care ar fi o ipoteză în care ar exista motive contradictorii. Constată că celelalte aspecte vizează caracterul întemeiat sau neîntemeiat al recursului, care va face obiectul deliberării.

La întrebarea Curții dacă mai sunt alte cereri de formulat, reprezentantul intimatului arată că a depus la dosar dovezile privind cheltuielile de judecată odată cu întâmpinarea. Arată că nu are alte cereri de formulat.

Curtea pune în discuție și aduce la cunoștința reprezentantului intimatului împrejurarea că se impune a se avea în vedere noua reglementare legislativă – art. 1 alin. 2 O.U.G. nr. 62/2024 -, care obligă la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, în cazul în care această problemă vizează stabilirea unor drepturi de natură salarială, atunci când anterior aceasta nu s-a pronunțat asupra chestiunii respective de drept, precum și obligativitatea suspendării judecării cauzei până la soluționarea sesizării. Chestiunea de drept din cauza dedusă judecării vizează împrejurarea interpretării dispozițiilor legale referitoare la emiterea în scris a unei dispoziții privind efectuarea orelor suplimentare și înțelesul acestei noțiuni. Prin urmare, Curtea pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 1 și 2 din O.U.G. nr. 62/2024, cu consecința suspendării judecării până la pronunțarea unei decizii în acest sens.

Reprezentantul intimatului arată că nu se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție dacă legiuitorul a impus obligativitatea acestei proceduri.

CURTEA

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu soluționarea chestiunii de drept dacă pentru plata orelor suplimentare este necesară emiterea unui ordin scris.

Curtea apreciază că sunt incidente prev. art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, conform cărora *dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, din următoarele considerente:*

Reclamantul deține calitatea de agent șef principal de poliție în cadrul ..., fiind angajat al acestei instituții din anul 1996.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată în prezentul dosar a solicitat obligarea pârâtului la plata către reclamant a sumelor de bani, cu titlu de drepturi salariale pentru orele suplimentare prestate de către reclamant în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de salariat al instituției pârâte, în perioada ianuarie – iunie 2020.

Litigiul a fost generat de refuzul pârâtului de acordare a drepturilor salariale pentru orele suplimentare prestate de către reclamant în exercitarea atribuțiilor de serviciu, motivat de lipsa dovezii existenței dispoziției șefului ierarhic superior.

Potrivit art. 35 al.6 din OUG nr. 114/2018: „(6) În situația prevăzută la alin. (3), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru se poate plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic, în scris, fără a se depăși 180 de ore anual. În cazuri cu totul deosebite, munca suplimentară se poate efectua și peste acest plafon, dar nu mai mult de 360 de ore anual, cu aprobarea ordonatorului de credite și cu acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii, precum și cu încadrarea în fondurile bugetare aprobate.”

Retinând că reclamantul a prestat cele 242 de ore suplimentare în exercitarea atribuțiilor de serviciu și din dispoziția sau cel puțin cu acceptul superiorilor săi, situație în care autoritatea pârâtă nu se poate prevala de propria culpă privind neemiterea în scris a

dispoziției sau ordinului, în prealabil prestării orelor suplimentare sau ulterior acestora sau neîntocmirea centralizatorului după formularul reglementat, pentru a justifica lipsa compensării orelor suplimentare și neplata majorării prevăzute de lege, instanța de fond a admis cererea de chemare în judecată. (sentința civilă nr. 73/2024)

Din cercetarea efectuată de către Curte rezultă că ÎCCJ nu s-a pronunțat într-un recurs în interesul legii sau printr-o hotărâre în dezlegarea unei chestiuni de drept cu privire la problema de drept expusă.

În consecință, în temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, văzând aspectele evidențiate anterior, va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu soluționarea chestiunii de drept și anume dacă *pentru plata orelor suplimentare este necesară emiterea unui ordin scris, conf. art. 35 al. 6 din OUG nr. 114/2018.*

Reține obligativitatea suspendării judecării cauzei până la soluționarea sesizării, conf. art. 520 al. 1 c.pr.civ.

În baza art.2 al.2 din OUG nr. 62/2024, prezenta încheierea de sesizare se va transmite, în copie, prin poștă electronică, celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de aceeași natură.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu soluționarea chestiunii de drept dacă pentru plata orelor suplimentare este necesară emiterea unui ordin scris, conf. art. 35 al. 6 din OUG nr. 114/2018.

Suspendă judecata cauzei până la soluționarea sesizării.

Pronunțată în ședința publică de la 26 Iunie 2024

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier